

DONDERDAG

16 JUNIJ.

ROTTERDAMSCH COURANT.

De Abonnementsprijs is f 24 's jaars of f 6 per drie maanden franco per post door het geheele Rijk.
Behalve aan het Bureau der Courant kan men zich bij alle Boekhandelaren en Postkantoren abonneren.
Enkele Nummers 10 Cents.

Bureau: Hoogstraat Wijk 10, N°. 77.

Geboorte-, Trouw- en Doodberigten van 1 tot 5 regels . . . f 1.—
Iedere regel meer 0.20
Andere Advertentien per regel 0.20
Grootte letters naar plaatsruimte. — Bij iedere Advertentie 45 Cents voor zegelregt en 1 Exemplaar der Courant.

BERIGT.

Dagelijks, uitgenomen des Zondags, des avonds ten negen ure aan het Bureau der Courant a 10 Cents verkrijgbaar eene

AVOND-EDITIE.

BUITENLAND.

LONDEN den 14 Junij.

Bij gelegenheid van het verblijf der Koningin te Windsor, verwaarts zij heden vertrekt, om de wellrennen te Ascott bij te wonen, zijn zeer vele voorname personen uitgenoodigd insgelijks derwaarts te komen. Reeds vrijdag verlaten zij het kasteel van Windsor weder en ook het Hof keert dien dag of uiterlijk zaterdag naar Londen terug.

Door de Koningin in Rade is den 11 dezer besloten den termijn, gedurende welken een handgeld van £ 10 aan iederen zeer beaven matroos en die £ 5 aan iederen gewonen matroos is uitgelooft, van de 5 aan iederen zeedienst verbonden kan dat er te termijn volgens de proclamatie van 30 april laatstleden den 15 junij zou eindigen, tot den 31 julij aanstaande te verlengen.

In het artikel waarin de Times verzekert dat lord J. Russell bereid is als Minister van buitenlandsche zaken op te treden en hoe daardoor alle twijfel ten aanzien van Englands toekomstige houding opzichte van Italië is opgeheven, dewijl zijn Lordship altijd als een vurig voorstander der Italiaansche schap en eenheid bekend is geweest, zegt dat blad ook nog hoe men onmogelijk gelooven kan dat er te dien opzichte verschil van meening tusschen lord Palmerston en lord Russell zou kunnen bestaan. Beide toch wenschen dat Oostenrijk zijne nederlaag, zijne minderheid en de onherstelbare nadeelen zijner stelling ten zuiden der Alpen erkennen moege, beide zijn van gevoelen dat het grootmoedig handelen zou door een grondgebied op te geven dat het noodzaak een ontzagelijk leger op de been te houden en dat het een onverzoenlijk haat op den hals haalt. Beide zien in Frankrijk een beteren helper voor de reorganisatie van Italië en voor het vormen van een federaal verbond, waarin de eenige eenheid gelegen is die men in de tegenwoordige omstandigheden wenschen kan. De Times uit de meening dat Oostenrijk, door aan de noodzakelijkheid toe te geven welke de omstandigheden het voorschrijven, thans geene andere gedragingen volgen zou dan die welke Engeland eens volgde, toen het de onafhankelijkheid der Vereenigde Staten erkende, of Frankrijk, toen het zich aan de wet der Mogendheden die het ingenomen hadden onderwierp.

De Ministeriële crisis zal denkelijk nog eenige dagen aanhouden, gedurende welke lord Derby de zaken voorloopig bijt besturen. Men verzekert dat lord Palmerston zwarigheden en weigering bij verscheiden staatslieden, onder anderen bij den heer Graham en den hertog van Argyll, ontmoet heeft. Lord Elgin

wordt door het gerocht als Secretaris van Staat voor kolonien en de heer Cobden als hoofd van het Departement van koophandel genoemd. De onafhankelijke Liberalen hielden heden eene zamenkomst en betoonden zich doorgaans gunstig jegens Frankrijk gestemd.

De officiële briefwisseling over de zaken van Italië ziet nu het licht, beslaat 412 bladzijden en bestaat uit niet minder dan 535 stukken, van het begin van januarij tot 5 mei laatstleden met verschillende Regeringen en diplomatieke agenten gewisseld. Het eerste is eene dépêche van lord Cowley, waarin hij de aandacht op de bekende woorden des Keizers tot den heer Hubner, op den Nieuwejaarsdag, over de weinig voldoende betrekkingen met Oostenrijk, vestigt. Lord Malmesbury raadde daarop eensgezindheid en goede verstandhouding tusschen Frankrijk en Oostenrijk aan, ten einde tot eene voortgaande en tragswijze verbetering van den toestand der Italianen te geraken. „Indien, zegt hij, die beide Regeringen zich ernstig met de verlangde hervormingen in Centraal Italië wilden bezig houden, zij zouden van den uitslag verzekerd zijn. Aan die voor de beide Volken zoo roemrijke en voor Oostenrijk zoo voordeelge pogen zou Harer Majesteits Regering eene hartelijke medewerking verlenen, ofschoon het Engelsch Kabinet van oordeel is dat Engeland, als Protestantsch Land, zich niet te openlijk in de zaak mengen moet, uit vrees van het vermoeden te doen rijzen dat het alleen aan beweegredenen van godsdienstigen aard gehoorzaamt. Pruisen en Rusland zouden, in dien zin handelende, zich in gelijke omstandigheden als Engeland bevinden; maar indien de twee groote Roomsche-Katholieke Rijken van oordeel waren dat de eene of andere wijziging der verdeling van grondgebied in Centraal Italië tot verzekering van den vrede en van het goed bestuur over het Volk kon medewerken, zonder de geestelijke magt van den Paus te verzwakken, dan zou Hr. Ms. Regering zeer geneigd zijn, in vereeniging met de andere Mogendheden die de verdragen van 1815 geteekend hebben, hare volle aandacht aan die zaak te wijden.”

Dépêches van sir J. Hudson en lord Loftus werden in denzelfden geest beantwoord. Van den aanvang af veroordeelt lord Malmesbury de handelwijze van Sardinië. Den 12 februarij verzoekt hij het Hof van Turijn ernstig over deszelfs „vermetele staatkunde” na te denken. „Dat Kabinet, zegt zijn Lordship, kan wellicht de hartstogten, die het zoo onoordeelkundig heeft opgewekt, goed bedwingen, op hoffelijke wijze op zijne aanvraag om den bijstand van vreemde Mogendheden terugkomen, en Oostenrijk, door in gemeen overleg te treden, na het wegens elk vijandig voornemen van Sardinië gerust gesteld te hebben, nog nopen om geenerlei gewapende demonstratie op de grenzen te doen, die te Turijn ongerustheid zou veroorzaken. Hr. Ms. Regering gelooft niet dat Oostenrijk een oorlog in Italië wenscht, maar anderzijds mag men niet veronderstellen dat het zich, zonder strijd, aan een inval op het grondgebied onderwerpen zal, dat het onder de vereenigde goedkeuring der Europeesche Mogendheden bezit, of toe zal laten dat een vreemde Staat voortga het misnoegde gedeelte der bewoners van het Lombardisch-Venetiaansch Koninkrijk aan te moedigen.”

De onderhandelingen welke de zending van graaf

Cowley te Weenen en het Russisch voorstel tot het houden van een Congres voorafgingen, alsmede het voorstel tot eene voorafgaande ontwapening betreffen, beslaan eene groote plaats in deze briefwisseling. Het mislukken dezer onderhandelingen was volkomen toen lord Malmesbury den 27 april aan sir J. Crampton schreef: „Ik moet u voorschrijven Vorst Gortschakoff te berigten hoe, nadat het Weener Kabinet geweigerd heeft het hoofdpunt der voorstellen, door Hr. Ms. Regering den 18 dezer gedaan, aan te nemen, welke inhielden dat de Verlegenwoordigers der Italiaansche Staten op denzelfden voet toegelaten zouden worden als zij tot het Congres van Laibach toegelaten zijn. Hr. Ms. Regering geoordeeld heeft dat haar, om aan de waardigheid van ons Land getrouw te blijven, niets anders overbleef dan van alle verdere pogingen af te zien tot het vereenigen van een Congres der vijf groote Mogendheden, tot regeling der zaken van Italië. Gevolgelyk zal zij zich van elke zamenkomst van dien aard onthouden, zelfs bijaldien het voorstel daartoe haar later mogt worden gedaan.”

De op zich zelve staande bemiddeling van Engeland werd vervolgens door de Fransche Regering geweigerd. „Onder zoodanige omstandigheden,” schreef lord Malmesbury den 29 april, — bleef aan Hr. Ms. Regering geene andere keuze over dan, tot nadere order, elke volgende poging ter verhinderen van het uitbarsten des oorlogs op te geven. Nogtans zal zij, op ieder tijdstip, zoo lang de oorlog duurt, steeds bereid zijn om hare pogingen tot verzoening der oorlogvoerende partijen te verleen. en zal zij iedere gunstige gelegenheid aangrijpen, welke zich daartoe mogt aanbieden.”

Een allerhevigst onweder, van stortregens vergezeld, barstte zondag morgen tegen half twaalf ure boven deze hoofdstad, vooral boven het noordwestelijk gedeelte los, en verstoorte niet slechts het genoegen dergenen welke den Pinksterdag tot een dag van uitspanning gemaakt hadden, maar rigtte ook groote schade aan huizen, op de kaden liggende koopmanschappen, tuinen en velden aan. Ook op de rivier vielen, door het omslaan van bootjes, verscheiden ongelukken voor, maar gelukkig kwam niemand daarbij om.

PARIJS den 14 Junij.

(Particuliere Correspondentie.)

Men verklaart hier heden den terugtoeg der Oostenrijkers uit alle plaatsen van ondergeschikt belang door de nadering van het legerkorps van Prins Napoleon, dat sints eenige dagen onophoudelijk versterking heeft ontvangen en thans niet minder dan 45,000 man moet tellen. Intusschen ontbreekt het van die zijde niet reeds aan officieel nieuws.

Wat den Keizer zelf betreft, eene heden in den namiddag aangekomen dépêche berigt ons dat hij zijne troepen de Adla heeft doen overtrekken en dat het Sardinische leger in dezelfde rigting is gevolgd. Een nieuw plan voor den veldtoeg wordt op touw gezet, maar men weet hier nog niet naar welke zijde de aanval zal gerigt worden.

Van een hooggeplaatst ambtenaar vernam ik de navolgende bijzonderheid, voor welker juistheid hij mij instond. Twee dagen voor dat de Oostenrijkers de Tessino overtrokken, werd er op de Tuilerien een krijgsraad gehouden, door den Keizer gepreseed. Er werd geconstateerd dat het Fransche leger op den

voet van vrede verkeerde; de magazijnen waren niet voorzien; een groot aantal soldaten was met verlof; de kaders waren niet compleet; de kanonnen volgens het nieuwe model waren nog niet op de trekbank geweest. — in één woord wij verkeerden in een volslagen staat van onmacht om den strijd aan de Tessino aan te gaan, en men kon nauwelijks eenige regementen afzenden om Turijn en Alessandria te helpen verdedigen. Men besloot toen om onmiddellijk eene divisie, in vier korpsen verdeeld, als het leger van Italië te doen vertrekken en voor 't overige groote militaire demonstratiën te doen plaats hebben, met het oogmerk om Oostenrijk in den waan te brengen dat wij sints lang toegerust waren en dat het belangrijke strijdkrachten tegenover zich zou vinden. Reeds vroeger heb ik u de uitdrukking des Keizers medegedeeld, dat graaf Giulay gemakkelijk over onze soldaten heen had kunnen marcheren. Het is thans bewezen dat, wanneer genoemde generaal een stoutmoedigen aanval had gewaagd op Turijn en twee geretrancheerde kampen had aangelegd, het eene te Suza aan den voet van den Mont Cenis en het andere tegen de glooiing der Appenijnen, de eerste en moeilijkste veldtoeg zou moeten zijn begonnen met de Oostenrijkers uit Piemont te verdrijven, — indien men er al in geslaagd ware.

De Courrier du Dimanche, het bijzonder orgaan van de belangen der Donau-Vorstendommen, heeft eene waarschuwing ontvangen. Schijnbaar wordt deze gemotiveerd door een artikel over den generaal Espinasse, maar inderdaad door de wijze, waarop het blad over den oorlog op zich zelf oordeelt, en vooral door eene laatste correspondentie uit Weenen, waarin de Duitsche geest van vaderlandsliefde zich krachtig uitsprak.

De baron Brenier, onze afgezant te Napels, vertrekt heden avond derwaarts, ofschoon hij nog niet geheel hersteld is van eene ernstige ziekte. Voor zijn vertrek heeft hij een onderhoud gehad met graaf Walewski, hetwelk twee uren duurde.

Ten een ure is er heden, onder voorzitterschap van de Keizerin, een Ministerraad gehouden. De auditeur van den Staatsraad, die uit het hoofdkwartier is teruggekeerd, heeft van daar een vertrouwelijk schrijven van den Keizer aan de Keizerin medegebragt, van hetwelk zij mededeeling heeft gedaan aan de Ministers. Een ander, evenzeer particulier, schrijven was daarbij gevoegd, waarin vrij uitvoerige instructiën worden gegeven ten aanzien van de houding, welke men niet wil dat de Katholieke en legitimistische bladen zullen aannemen, tegenover den opstand in de Romeinsche legatiën tegen het Pauselijke gezag. Inderdaad is die ongelukkige Romeinsche kwestie een blok aan het been van de Fransche politiek. Zij is het die Frankrijk in Italië in eene valsche positie brengt en later zeer ernstige moeilijkheden kan baren. Sints zijne benoeming tot President van de Republiek in 1848 heeft Keizer Napoleon III altijd eenigzins gesteund op de Katholieke partij en op de geestelijkheid. Hij kon, zonder deze partij, die zoo magtig is door haven invloed op de groote massa, luide kreten te doen aanheffen, er niet aan denken den Paus omver te stooten of zijne wereldlijke magt tot niets terug te brengen. Het is geene kwestie, die met de wapenen is uit te maken. De Katholieke partij doet reeds nu, door middel van haar orgaan

DE TENTOONSTELLING

van
KUNSTWERKEN VAN LEVENDE
MEESTERS
te 's Gravenhage 1859.

TWEDE BEZOEK.

Wij hervatten onze beschouwingen over de Haagsche tentoonstelling met denzelfden naam, dien wij aan het slot van ons vorig bezoek noemden: Jozef Israëls. Licht het aan ons dat wij, ondanks den poëtischen titel, *Droomen*, welken hij aan die groote schilderij heeft gegeven, te vergeefs hebben gezocht naar de poëzy in de voorstelling zelf? Waar hij ze ons weergeeft, de bewoners onzer zeedorpen, in hun dagelijksch leven, in toestanden, die tragisch of dramatisch genoeg zijn om ons de uitdrukking van diep menschelijk gevoel ook in die bij uitstek *practische* menschen te doen aanschouwen, — daar hebben wij Israëls steeds geprezen en bewonderd en zoowel zijn doel als de middelen waarmede hij het trachte te bereiken, alle regt doen wettigen. Ditmaal schijnt hij ons op een terrein van phantasie verdwaald, waar we hem liefst niet zouden zien vertoeven. Een droomend visscherskind, — of, wilt ge liever, een visschersmeisken dat zich de toekomst *droomt*, — wij houden het voor eene abnormaliteit. Wie haar, zoo droomend, wil schilderen, liggende op het duin, met de eeuwige zee en den eindeloozen horizont aan hare voeten, hij loopt gevaar den beschouwer te doen denken aan een deerne, wie het t'huis te warm was en te druk, en die daarom in duin is gaan luijeren, slapen, misschien zelfs wel droomen, — maar dan zeker een ander droomen als door Israëls werd bedoeld. De gedachte komt ons een misgreep voor en de uitvoering, zie, wanneer wij ons de voorstelling een oogenblik denken, teruggebragt tot de proportien van eene gewone genreschilderij, en uitgevoerd met die mate van zorg en uitvoerigheid, welke Israëls (wij willen hem niet iets opdringen dat aan zijn talent vreemd zou zijn) elders pleegt aan te wenden, dan wordt deze schilderij in ons oog vaag van vormen en kleuren, en moeten wij, jammer genoeg, ook de uitvoering een misgreep noemen. Affectatie in de opvatting, nonchalance in de uitvoering, — wij kunnen niet aannemen dat Israëls zelf ze niet zal moeten erkennen,

wanneer hij zijne schilderij terugziet, en evenmin gelooven wij, dat hij niet weldra weder een anderen greep zou doen die van zijn warm hart en zijne krachtige hand getuigt.

Wel niet geheel vrij van affectatie, maar toch, vooral in eene van zijne beide voorstellingen, levendig en piquant is A. Dillens in zijn *De Vrede* en *De Oorlog*. Om met het beste (in dit geval namelijk), *De Oorlog*, te beginnen, daar is karakter en waarheid in de figuur van dien jongen Zeeuwischen boer, die zich geregtigd acht, wellicht na eene wandeling waarop de eigenlijke kibbelpartij reeds is begonnen, thans in het open veld, op het hek eener weide zittende (op eene manier, die bewijst dat hij al het andere, behalve de oorzaak en het voorwerp van zijn toorn vergeet) zijne vrijster eens ongezuurd de waarheid te zeggen. Goed zeeuwisch, goed rond, denkt hij zeker, en daarom stroomden de verwijten dan ook zoo onweêrhouden uit zijn verbitterd hart, dat de tong ze schier niet meer kan bijhouden en de woorden hem in de keel stokken. En tegenover die drift, die openstapeling van wezenlijke of vermeende grieven, — foet, wat is die schalke leerne ongevoelig! Of zij reeds bij ondervinding weet, dat zoo'n onweêrsbui te spoediger voorbij trekt, naarmate zij heviger is, en dat een enkele blik van hare mooie blaauwe oogen, een enkel woordje van die fluweelen lippen genoegzaam is om den storm te bezweren? Misschien; maar toch ligt daar nog iets anders in dat kopje; zooveel schalkheid tegenover zooveel drift vloekt, en zoo *hij* het mis heeft wanneer hij denkt de darte of eigenzinnige, welke hij toch zoo innig lief heeft, met groote woorden en heftige uitvalten te kunnen regeren, — zij zou een nog gevaarlijker spel spelen, wanneer zij, haren speelschen luim bot vierende, olie goot in dat ziedende vuur. De schilder heeft niet gewild, dat wij met zulk een twijfelachtigen indruk beengingen; hij laat ons ook den *Vrede* zien: een zeeuwisch binnenhuis, de dorpsstraat met de kerk, die uitgaat, door de geopende buitendeur in 't verschiep, en de jonge vrouw en moeder, wier eerste beweging, nu zij uit het huis des Heeren is teruggekeerd, het hartelijk kussen is van de lieveling, die haar door vader wordt toegereikt, — door vader, die terwijl moeder naar de kerk was, de kleine met allerlei afleiding bezig gehouden en haar telkens maar weder getroost heeft met het uitzigt dat „moeder nu wel gauw zou komen.” iets dat hem zelf ook niet onverschillig was. De tegenstelling is aardig gevonden; jammer dat zij

in laatstgenoemde schilderij iets gezocht heeft. Hoe Dillens deze onderwerpen schildert, behoeven wij nauwelijks te herhalen, zijne manier is bekend, zijne modellen heeft hij ook ditmaal trouw bestudeerd, het koloriet is frisch en natuurlijk, alleen hinderde ons in *De Oorlog* het ietwat zwakke van het vrouwenkopje tegen de niet zeer wijkende lucht en in *De Vrede* de onrustige achtergrond.

Wanneer wij, na bij deze genreschilderijen zoo lang te hebben stilgestaan, aan andere slechts een kort woord zullen wijden, dan make men ons daarvan geen verwijt, maar vraag liever b. v. aan H. Hollander, waarom noch zijne afgezaagde onderwerpen, noch de afgezaagde wijze, waarop ze zijn voorgesteld, ons konden boeien. Trouwens wij willen u zelf het antwoord wel geven: omdat ook de uitvoering zich door niets onderscheidt van hetgeen wij vroeger van dien kunstenaar zagen, dan misschien alleen door een nog koudere toon en door eene nog stijvere houding der figuren dan in vroegere schilderijen. Franckenberg, die een aangename koloriet heeft en een lief penseel, spiegele zich aan Hollander en bedenke, dat hetzelfde paadje, altijd maar weer op en neder geloopt, ten slotte plat getreden en tamelijk verveld wordt. Hij trachte liever *leven* te brengen in zijne figuurtjes, dan zich te vermoeien met het nastreven van een effect dat hem niet oorspronkelijk toebehoort.

Oorspronkelijkheid is ook wel de hoofddeugd niet van J. C. Mertz, maar het keurig penseel, de zorgvuldige behandeling der details, en het krachtige, harmonieuze koloriet, maken hij hem veel goed van hetgeen aan de frisheid en nieuwigheid der opvatting ontbreekt. Wij hadden er eigenlijk ook bij moeten voegen: aan de juistheid der teekening, want zie, daar loopen sommige van de koloristen onder onze nederlandsche schilders dan geducht over heen. Ziet b. v. Jamin, — die ontgeenzeggelijk in *Het morgengebed* groote verdienste heeft als gevoellof kolorist, en eene delicate van behandeling toont, welke aan de goede voorbeelden onzer oude school herinnert. — Jamin zondigt in genoemde schilderij jammerlijk tegen de vormen. Kopjes, die scheef getekend zijn, figuren, die niet goed in elkaar zitten, handjes, die te klein schijnen, — helaas, hij deelt die zonden met zoo menig ander, maar wij moeten er hem toch tegen waarschuwen, die in *Het vrouwelijk onderhoud* een te goeden aanleg verraadt ook tot het uitdrukken van karakter en sentiment, dan dat wij hem niet

ongaarne op die klip zouden zien stranden. Genoemde schilderij doet ons de mogelijkheid voorzien van nog een ander gevaar voor Jamin — dat van zich op modeschilderijen te gaan toeleegen. Wij hebben echter nog te weinig van dien kunstenaar gezien om over den ernst van zijn streven te kunnen oordeelen.

Daarom trent zijn wij zekender ten aanzien van Hein Burgers, wiens *Weesmeisjes op de kermis* (in 't vorige jaar te Amsterdam geëxposeerd) ofschoon ons ook nu weder voorkomende als beneden het doel des kunstenaars gebleven, en door oppervlakkigheid zondigende, in ieder geval een open zin verraadt voor de pittoresk-dramatische toestanden in het leven rondom ons. Zijne *Visschers*, meer geacheveerd en waarvan de figuren zoowel als de lucht blijkbaar getuigen van degelijke natuurstudie is, qua opvatting, oorspronkelijk en hoe eenvoudig ook het onderwerp schijnt — twee visschers in een boot die in den morgenstond naar hunne netten roeien, — niet zonder poëzy.

Wanneer wij het woord poëzy en dan den naam van J. Bosboom noemen, behoeven wij immers aan niemand, die slechts eenigzins te huis is in onze kunstwereld, het verband tusschen die beide meer aan te wijzen. Zoo 't nog noodig ware, wij voerden hem voor de *Synagoge der Port. Isr. Gemeente te Amsterdam*. Ziet, dat is grootheid en ruimte getooverd op een klein paneel, dat spreekt u toe, dat herinnert u aan onze grootste koloristen — in een woord, dat is een dichtstuk in kleuren. Wij weten hoe Bosboom zijne kerken stoffeert; zelden werd echter de stoffaasje door hem geestvoller en gelukkiger aangebragt dan hier, waar die figuren met hunne witte hoofddeksels het effect zonderling verhoogden en in plaats van te vermoeien, rustpunten zijn, die uw oog terugroepen wanneer het in de ruimte daarachter heeft zoeken doet te dringen.

Wij spraken daar van ruimte en grootheid op een klein paneel — waarom brengt Hanedoes ons, door aan een vrij groot doek den titel van *De Ruimte* te geven, in de verzoeking van onze eigene herinneringen te raadplegen. En juist dien indruk van de plek aan den zoom van het bosch van Fontainebleau, door den kunstenaar niet sterk genoeg weergegeven te vinden? Gaarne erkennen wij dat de voorgrond fraai is behandeld en, wat meer betekend, dat de andere schilderij van Hanedoes, *Zonsondergang op de heide*, ongetwijfeld het beste is wat door hem is geschilderd. Lucht en grond zijn flink aangepakt;

l'Univers, zeer hooge eischen klinken. Ik denk dat men er eeuwig bedenkingen tegen zal inbrengen.

De Beurs heeft iedere week hare onverklaarbare wankelingen. Heden is zij wederom lager geweest en toen het nieuws van het overtrekken der Adda bekend werd, was het te laat om de koersen zich een weinig te doen opheffen.

De Moniteur zegt dat de Keizer, de oude en roemrijke overleveringen wenschende te herstellen, besloten heeft dat elk regement hetwelk een vaandel op den vijand veroverd het kruis van het Legioen van Eer boven zijn adelaar voeren zal.

De militaire voorbereidselen der verbonden legers in Italië worden krachtig voortgezet en de tweede reeks der oorlogsverrigtingen zal gelijktijdig te land en ter zee geopend worden. De Keizer en de Koning doen al hunne troepen oprukken, ten einde de Oostenrijksche vestingen geregeld te belegeren, terwijl Prins Napoleon eerlang, met het onder zijne bevelen staand leger de Beneden Pô nadert, om de bewegingen van den regtervleugel des hoofdlegers te ondersteunen. Behalve de door de Oostenrijkers in den loop gelaten geweren ontvangen de Italiaansche bevolkingen een groot aantal justitiewapenen uit de Fransche en Sardijnische arsenalen, om, mogten zij op nieuw bedreigd worden, deel aan den onafhankelijkheidsoorlog te nemen. Ook laat de Sardijnische Regering paarden tot versterking van hare kavalerie opkopen.

Den 10 dezer is de generaal Garibaldi te Milaan aangekomen, waar hij nauwelijks werd herkend of de menigte omringde hem en vergezelde hem met hare toejuichingen. Men wist toen nog niet of hij eenigen tijd in de stad zou vertoeven. Waarschijnlijk is ook hij echter thans reeds de voorwaartsche bewegingen van het leger der Geallieerden gevolgd.

KEULEN den 14 Junij.

Uit Weenen meldt men dat de reeds een en andermaal uitgestelde reis van Vorst Esterhazy naar Londen, thans na den val van het Engelsch Ministerie, denkelijk geheel achterwege blijven of althans onbepaald uitgesteld worden zal. Het was in de armen van genoemden Vorst dat de grijze Vorst Metternich gestorven is.

Lord Loftus, de Engelsche Gezant te Weenen, is zondag van daar naar Londen afgereisd.

Bij de onzekerheid, die in de Oostenrijksche hoofdstad over de vermoede spoedige hervatting der diplomatieke pogingen van de onzijdige Mogendheden heerscht, wendt aller oog zich onverdeeld op de krijgsgescheurtenissen in Italië. De strategische terugtocht des Oostenrijkschen legers doet algemeen gelooven dat het zich eerst achter de Mincio weder op vasten voet stellen zal. De terugmarsch, onder voortdurende gevechten der achterhoede met den vijand bewerkstelligd, wordt denkelijk verhaast voor het mogelijk geval dat de van Milaan voorwaarts rukkende linker-vleugel der Franschen, door de vrijescharen van Garibaldi ondersteund, de Mincio bij het meer di Garda mocht overtrekken, alvorens het Oostenrijksch leger langs die rivier had post gevat en zich met het leger des generaal Wimpfen verenigd.

De tijding der aftreding van het Derby-ministerie heeft te Weenen een slechten indruk gemaakt, daar zij alle hoop den bodem inslaat dat Engeland zijne onzijdigheid op zal geven, om voor Oostenrijk partij te kiezen.

Volgens het in de algemeene vergadering der Mülheimer Sleepbootmaatschappij op den 4 mei ll. gegeven verslag over het jaar 1858, had dit sedert de oprigting der Maatschappij het gunstigste resultaat opgeleverd. De totale hoeveelheid der in het jaar 1858 gesleepte goederen bedroeg voor de vaart opwaarts 6,851,789 ctr., waarvan de Mülheimer Maatschappij met hare 6 booten 4,442,860 ctr. vervoerde en het restant van 2,408,929 ctr. door de Ruhrorter Maatschappij liet slepen, terwijl nederwaarts 77,857 ctr. werden vervoerd. De ontvangst bedroeg 238,825 rth., waarbij eenige kleine bijkomende ontvangsten een totaal van 240,736 rth. aanwijken. Hiervan de totale uitgaven van 178,888 afgetrokken, blijft de netto winst 61,848 rth. De Vergadering besloot hierover als volgt te beschikken: 6 % van het oorspronkelijk kapitaal van 300,000 rth., als reservefonds rth. 18,000, Amortiseren van 10 obligatie der 6 %

leening	10,000
Dividend over het jaar 1858 10 %	30,000
Toelage aan het Bestuur	2,337
Overdragt op het nieuwe boekjaar	1,511
te zamen rth.	61,848

De balans sluit met een bedrag van rth. 497,483.

Aan een Silezisch blad wordt den 8 dezer verzekerd dat zich talrijke Russische troepen naar

Czenstochau op marsch en in de omstreken van Krakau bevonden.

Brieven uit Zurich behelzen vele bijzonderheden wegens de groote voorbereidselen welke voor het Bondgenootschappelijk schuttersfeest aldaar gemaakt werden, van den luister en de uitgebreidheid van welke Zwitsersche volksfeesten men zich buitenslands nauwelijks een denkbeeld vormen kan, terwijl zij ook aan de middelen van vervoer, met name aan spoorwegen en stoombooten, groote voordeelen opleveren. Men bespoedigde de oprigting van het voorname feestgebouw, hetwelk zich, met inbegrip der schietplaats, over eene zeer groote lengte uitstrekt en ruim 10,000 genoodigden zal kunnen bevatten. Eerst duchtte men dat de tijdsomstandigheden het feest minder luisterrijk dan anders zouden maken, maar nu de verwijdering van het oorlogstooneel geene grootere zamentrekking van troepen noodzakelijk schijnt te maken, voedt men de hoop dat de Zwitsersche schuttersfeesten, door het geheele Land, met een dankbaar gevoel voor de tot hertoe bewaarde onzijdigheid zullen kunnen worden.

BRUSSEL den 15 Junij.

De verkiezingen voor den Senaat en voor de Kamer der Volksvertegenwoordigers, die gisteren plaats hadden en waarvan de definitieve uitslag eerst laat in den nacht bekend werd, zijn wel in het voordeel der liberale partij in haar geheel, maar niet in den zin van een der twee fractiën dezer partij in het bijzonder uitgevallen. De kandidatenlijst voor den Senaat, die eensluidend was bij de beide fractiën, is in haar geheel doorgegaan, zoodat de heeren Scutin, Fortamps, van Schoor, Hanssens-Hap, Lauwers en Stiellemans, herkozen zijn, zonder dat de Clericale partij zelfs eenige kans had hare kandidaten te doen zegevieren.

De heeren Ch. de Brouckere, L. Goblet, J. Guillery en L. Degré, wier namen op de kandidatenlijst der oud-liberalen, zoowel als op die der liberale Vereniging voorkwamen, zijn dadelijk met eene groote meerderheid gekozen. Voor de zeven andere leden heeft eene herstemming moeten plaats hebben tusschen de veertien kandidaten, die na de zoo even genoemde, het grootste aantal stemmen hadden verkregen. Daarvan kwamen er zeven op de oud-liberale en zeven op de jong-liberale kandidatenlijst voor. Bij de herstemming behaalden de oud-liberalen de overwinning en werden de heeren Orts, Previnaire (aftredende leden) de Rongé, Pison, van Volxem, Jamar en Hymans gekozen. De kandidaten der clericale of unionistische partij hebben het zelfs niet tot de herstemming gebracht. Omtrent den uitslag der verkiezingen in andere steden des Lands, deelen wij morgen een en ander mede. Oppervlakkig gezien achten wij dien gunstig voor de liberalen.

PER TELEGRAAF.

LONDEN den 15 Junij.

Het nieuwe Kabinet is nog niet geheel zamengesteld. De heer Disraeli heeft deze hoofdstad verlaten en de heer Cobden wordt daar spoedig uit Amerika verwacht.

De overeenkomst tusschen Rusland en het huis Rothschild gesloten betreft het openen van credieten op Parijs en Londen tot verbetering van den wisselkoers. De eerste traites zullen £ 500,000 bedragen. Waarschijnlijk zal later eene leening aangegaan worden.

Tweede dépêche.

De stoomboot van der Bilt is gearriveerd met tijdingen uit New-York van 4 junij en 1,652,100 dollars. Wissel op Londen 110½. Centraal-Illin.-Spoorwegaanleiden 56½ a ½. Meel en Granen lager. Katoen stil met onveranderde prijzen.

PARIS den 15 Junij.

De Moniteur berigt, dat het hoofdkwartier des Keizers den 12 dezer te Gorgonzola gevestigd was, dat groote geestdrift onder het leger heerschte en dat het weder na zwaren regen zeer fraai geworden was.

WEENEN den 15 Junij.

De Hertog van Modena is gisteren te Mantua aangekomen en door den Aartsbischop Willem begroet.

Tweede Dépêche.

Het stoffelijk overschot van Vorst Metternich is heden namiddag op plegtige wijze ter aarde besteld.

Derde Dépêche.

De Ostdeutsche Post bevat heden een schrijven uit Parijs, waarin de mogelijkheid wordt besproken van eene landing der Franschen op de Venetiaansche kust.

TURIJN den 15 Junij.

De Oostenrijkers trekken zich ook van de Oglio terug en de geallieerde legers blijven vooruittrekken. Een Oostenrijksch legerkorps, van Ancona naar Pesaro vertrokken, is naar de Beneden-Pô gerigt, om zich te vereenigen met de Venetiaansche troepen.

Het is nog niet zeker of Ancona wel geheel door de Oostenrijkers is verlaten, maar Modena en Brescello zijn geheel vrij.

Forlì, Faenza, Inola en andere steden van Romagna hebben zich ter gunste der nationale zaak verklaard.

LONDEN den 15 Junij.

KOFFIJ vast, Ceylon Plantation 65½ a 69 6, dito Native 53. — SUIKER prijshoudend. — THEE. Ord. Congo 15 d. — RIJST lusteloos. — METALEN. Banca Tin 133. Straits 129. IJzer 48. 3. — SALPETER iets flauwer. — OLIEN. Lijn- 28. 6; Patent- 41; Raap- 37; met verkoopers; Palm- 46 sh. betaald. — TALK 55 sh., op 56 sh. — GRANEN bij zeer weinig toevvoer zonder handel.

LIVERPOOL den 15 Junij.

KATOEN vast. 8000 b. werden tot iets hogere prijzen afgedaan.

BERLIJN den 15 Junij.

GRANEN. Rogge per Junij/Julij 41½ th. — RAAPOLIE in loco 10½ th.

ANTWERPEN den 15 Junij.

KOFFIJ en SUIKER vast. — GRANEN. Witte Tarwe f 11½; Roode idem f 11. Rogge f 6½.

PARIS den 15 Junij.

Frankrijk 3 pc. 62.45. Credit Mob. 625. Spanje 1½ pc. 29½; dito Binnenl. 3 pc. 39½.

LONDEN den 15 Junij.

De 3 pc. Gecons. 92½. Rusland 4½ pc. 95½. Spanje 1½ pc. 30½, ¾; dito Buitenl. 3 pc. 42½; dito Amort. 8½. Mexico 3 pc. 18½. Peru 4½ pc. 86; dito Engels. 66. Grenada 3½ pc. 17½; dito Uitgestelde 5½. Venezuela 4½ pc. 40 a 40½; dito Uitg. 17. Illinois Shares 58; dito Bonds 7 pc. 71.

WEENEN den 15 Junij.

Nationale Metalliek 5 pc. 70.25. Metall. 5 pc. 63.25. Wissel Londen f 143.75.

FRANKFORT den 15 Junij.

Metall. 5 pc. 42; dito Nationale 5 pc. 47. Spanje 1½ pc. 28½; dito Binnenl. 3 pc. 37½.

ANTWERPEN den 15 Junij.

Spanje 1½ pc. 29; dito 3 pc. 39. Metalliek 5 pc. 42½; dito Nationale 5 pc. 47.

BINNENLAND.

's GRAVENHAGE den 15 Junij.

Heden is in deze residentie teruggekeerd de baron d'André, buitengewoon gezant en gevolmachtigd minister van Z. M. den Keizer der Franschen bij het Nederlandsche Hof.

Heden zijn langs de kust in de rigting van Katwijk wederom peilingen bewerkstelligd. Zoowel van de uitkomsten van deze als van de vorige, is nauwkeurige aantekening gehouden. Men wil dat deze moeten dienen tot grondslag voor de vervaardiging van eenige kaarten onzer Noordzeekusten. In hoever echter die peilingen in verband staan met den aanleg van een haven te Scheveningen, is nog niet bekend.

Het regement grenadiers en jagers heeft zich heden morgen naar de vlakte te Waalsdorp begeven, ten einde aldaar schijf te schieten met de miniegeweren en tevens manoeuvres in het vuur uit te voeren.

In deze residentie is onder anderen aangekomen de Gravin d'Oultremont met familie, laatstelijk komende van Aken.

In het Hôtel de l'Europe zal door den heer Alphonse Dubois, attaché bij het Fransche gezantschap, morgen aan de leden van het Corps Diplomatiek een afscheids-diner worden aangeboden.

Twee jaren geleden werd alhier op de toenmaals gehouden tentoonstelling eene schilderij aangekocht voor de verloting, vervaardigd door den heer Stroebel, welk stuk bij het lot aan een vreemdeling te heurt viel. Daar het onafgehaald is gebleven, heeft de commissie van dit jaar besloten het stuk nogmaals te exposeren, met aandoening dat de daarop regtebbende het nog gedurende deze tentoonstelling kan bekomen. Bij niet afhaling zal die schilderij worden geveegd bij de stukken, die dit jaar ter verloting zijn aangekocht.

De Hooge Raad der Nederlanden (kamer van strafzaken) heeft bij arrest van heden uitspraak gedaan in de zaak van H. van Deventer, requirant van cassatie tegen een arrest van het Hof in Noordbrabant, waarbij hij wegens moedwillige brandstichting is veroordeeld tot de straffe des doods. — De Raad heeft het aangevoerde middel van cassatie: overtreding der voorschriften van de artt. 206—211 in verband met art. 254 strafverordening, omdat bij het beklagde arrest niet schijnt te zijn onderzocht, of de requirant, tijdens zijne zaak voor het Hof is behandeld, verkeerde in een staat van krankzinnigheid, — niet aannemelijk

verklaard en mitsdien het beroep in cassatie verworpen, daar het Hof heeft beslist dat er geen bewijs is geleverd dat hij te eeniger tijd in staat van krankzinnigheid verkeerde, zoowel bij het plegen der brandstichting als later.

Heden had aan het bureau der Maatschappij van Weldadigheid de aanbesteding plaats van de levering van de voor het derde kwartaal 1859 in de Kolonien der Maatschappij van Weldadigheid benodigde winkellwaren, levensmiddelen en grondstoffen. De levering is in 32 percelen aan onderscheidene aannemers gegund: de koloniale waren a 6. 7 en 9 pct. beneden tarief en de erwten a f 8.43 per mud.

Sedert eenigen tijd hoort men alhier klagen over diefstallen of poging daartoe in bewoonde vaartuigen. Nog eergisteren nacht heeft men bij een turfschipper, liggende aan de Uilenboomen, eenige kleedingstukken, een horloge en eenig geld ontvreemd. Het is te wenschen dat het der politie moge gelukken den stoutmoedigen dader of daders, ter geruststelling der vreemde schipperij, op het spoor te komen.

STATEN-GENERAAL.

Eerste Kamer.

Zitting van Woensdag 15 Junij.

De Eerste Kamer heeft heden middag hare werkzaamheden hervat. In 'deze zitting zijn van de Tweede Kamer ingekomen de wetsontwerpen betrekkelijk het Limburgsch Bondscontingent en tot het samenbliven der miliciens van de ligtingen van 1856-1857, voorts wetsontwerpen tot naturalisatie van F. Engelken en elf anderen, tot vaststelling van uitgaven wegens verstrekkingen door het Departement van Oorlog, dienst 1858 en 1859, en tot onteigening van eenige percelen ten behoeve van den aanleg eener haven te Zwartewaal. Al deze ontwerpen zijn verzonden naar de afdeelingen, waarna de Vergadering is gescheiden.

Ter voldoening aan art. 19 van de wet van 1 mei 1854 (Staatsblad n.º 75) tot regeling van het muntwezen in Nederlandsch Indië, heeft de Minister van Staat, Minister van Kolonien aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal ingezonden het verslag omtrent de uitvoering aan die wet gegeven gedurende het jaar 1858.

Uit dit stuk blijkt onder anderen, dat bij het einde van het jaar 1858 aan receiptissen ingetrokken waren voor een bedrag van f 9,516,857. Toen bleven nog in omloop f 17,083,143. Met 1 mei 1859 zijn in de gewesten buiten Java en Madura, ook de receiptissen van f 10 en daarboven buiten omloop gesteld; het gevolg van dezen maatregel is nog niet gebleken. De geheele intrekking der receiptissen zal eerst kunnen geschieden als het oude kopergeld geheel ingewisseld en na ongangbaarmaking verkocht zal zijn.

In het geheel was naar Indië verzonden f 9,625,000 zilveren pasmunt en werd voorts ten laste der gewone dienst, behalve rijksdaalders, ook uitgezonden f 2,200,000 aan guldens en f 3,800,000 aan halve guldens. Bij het einde van 1858 was aangemunt 15,360 Ned. ponden (3,200,000 stuks) centen, dat is een nominaal bedrag van f 32,000.

De Regering verklaart, niet bij magte te zijn eene rekening over te leggen van de ontvangsten en uitgaven die in Indië hebben plaats gehad; de daartoe door het Indisch Bestuur verstrekte mededeelingen waren nog niet volledig. Daarentegen heeft zij van de ontvangsten en uitgaven hier te Lande aan de Kamers der Staten-Generaal rekening gedaan.

ROTTERDAM den 15 Junij.

Bij de heden gehouden nieuwe stemming ter benoeming van één lid der Provinciale Staten van Zuidholland, in de plaats van den heer J. F. Hoffman, die met den eersten dingsdag der maand juli aanstaande aftreedt, en welke zijne onlangs plaats gehad hebbende herkiezing uit hoofde eener bij die verkiezing plaats gehad hebbende onregelmatigheid niet heeft kunnen aannemen, is het volgend aantal stembiljetten ingeleverd:

Aantal kiezers.	Ingeleverde stembiljetten.
1ste onderkiesdistrict 407	75
2de " 582	86
3de " 495	72
4de " 431	72
idem Kralingen 111	22
totaal 2026	totaal 327

Het kolossale marmerblok, bestemd voor de statue van Neêrlands geliefde volksdichter Tollens, werd heden per scheepsgelegenheid van Antwerpen alhier

daar is gloed en harmonie in het koloriet en de kunstenaar, wien het tot eere strekt, dat hij met volharding naar vooruitgang streeft in de kunst, heeft het geluk gehad een stevigen stap voorwaarts te doen.

Welligt bedriegen wij ons, maar wij beschouwen het als een heilrijk gevolg, zoowel van den zich ontwikkelenden kunstzin van het publiek, als van den invloed der kritiek, dat zich bij onze kunstenaars telkens meer sporen voordoen van het bewustzijn, dat de tijd voorbij is toen men zich, wanneer eene zekere hoogte bereikt was, op de verworven lauweren. — zij mogten dan veel of weinig zijn — kon nedervleijen; toen men, zeker van een succes d'estime, telkens vernieuwde studie en rusteloos streeven naar het: anders en beter! maar al te vaak overbodig scheen te achten. Ziet bijv. hoe een van der Maaten, niet tevreden met den bijval, dien hij aan zijne oorspronkelijke en trouwe opvatting van het hollandsche landschap te danken had, thans weder in *De omstreken van het Udeler-meer*, van een geliefkoosd koloriet afstand doet en er naar streeft de natuur, met even groote trouw als vroeger maar ditmaal in een ander aspect te schilderen. Ofschoon wij het streven toejuichen, meenen wij hem echter te moeten waarschuwen tegen eene zekere centoonigheid van kleur in zijne boomen, welke vooral bij de groote uitvoerigheid waarmee hij ze schildert gevaarlijk zou worden. Prachtig is overigens het effect zijner schilderij; heerlijk het zonlicht dat hier en daar dwars over den diep in de schilderij voerenden weg heen-schiet. Met iets meer opoffering van details dan van der Maaten zich thans durft veroorloven, ware, dunkt ons, alles gewonnen.

Opofferen van details, — voorzeker het is een zware eisch aan den schilder, die gewoon is bij zijne studie naar de natuur zich rekenschap te geven van elken vorm, ieder lijntje. Ook wij achten elke natuurstudie, welke zich die rekenschap niet geeft, eene ijdele. Maar toch, zoo eene angstvallige navolging alleen het karakter der voorwerpen in de natuur leert vatten, — in zijn atelier teruggekomen moet de kunstenaar weten, hoeveel hij van die zorgvuldig bestudeerde details noodig heeft om den indruk van een natuurtafereel voor anderen weer te geven. Wij weten wel dat het uitsluitend vertolken van het algemeen aspect der natuur niet genoeg is, dat het karakter van verschillende partijen scherp en duidelijk moet zijn aangewezen, en dat daartoe vooral de vormen herkenbaar moeten wezen, maar toch tegenover een W. Roelofs, die ons het hollandsche landschap

weergeeft met een *achevé* van kleuren toon, waarvoor we gaarne een aantal landschappen cadeau doen, waarom men de takken, ja de blaadjes aan de boomen zou kunnen tellen, gevoelen wij geen moed den eisch te streng te stellen. Maar dat hij, zelfs door Roelofs, niet zonder schade geheel zou kunnen worden verloochend, bewijst zijn overigens overheerlijk *aan het Gein*, waarin, bij slechts iets meer verwaarloozing van den vorm en van het karakter der details, wolken en boomen tamelijk veel op elkander zouden gaan gelijken.

Reeds vroeger hebben wij elders voorspeld dat, hoe oorspronkelijk en geniaal het ons mogt toeschijnen en ook werkelijk zijn, het werk van Roelofs de mogelijkheid van een *parti-pris* kan doen onderstellen. Wij willen niet beweren dat het zoo is, maar dat het zoo zijn kan, bewijst reeds de onstaandigheid dat men de manier des talentvollen kunstenaars gaat navolgen. Twee, anders zeer verdienstelijke landschapschilders maken er zich schuldig aan. Zullen wij hen noemen? De beschuldiging van plagiaat, waar zij, zoo als hier, met de stukken bewezen kan worden, is te gewichtig en in ons oog te onverschoonlijk, dan dat wij niet liever eene volgende tentoonstelling zouden afwachten om te zien of zij zich van de dwaling hunswegs zullen bekeeren. Wanneer wij een landschap bij Breukelen en een Geldersche weide bij avond noemen, en deze regelen hun onder de oogen mogten komen, zullen de bedoelde kunstenaars zelf ons begripen.

Onwillekeurig zijn wij toch bij ons bezoek eerst van het eene genrestuk naar het andere, vervolgens van het eene landschap naar het andere gewandeld. Zoo wij nu ons heen en weder dwalen staken en aan onze schreden een bepaald doel geven, zoo geschiedt dit omdat wij niet langer willen wachten de aandacht onzer lezers te vestigen op eene hoogst verdienstelijke historische voorstelling: *Antonie van Stralen door den Bloedraad ter dood veroordeeld*, door H. A. van Trigt. Wij noemden het woord: verdienstelijk, en wij passen het nader toe op twee eigenschappen, waardoor zich de schilderij onderscheidt: Karakter in de voorstelling, wijze spaarzaamheid in de aanwending der middelen om den verlangden indruk te maken. De figuren zijn typen van hunnen tijd, van hun toestand, van de beginselen, welke zij vertegenwoordigen; daardoor is het onderwerp goed uitgedrukt. De lokale kleur is daarmede in overeenstemming; er is diepte en lucht in de gerigtaal des bloeds, en de zonnestraal (met veel waarheid weergegeven) die daar juist door het hooge venster de sombere zaal komt verlichten, is

in treffende tegenstelling met de akelige somberheid van hetgeen er voortvalt. Eenvoudig, zonder prententie, maar met het streven om een *waren* indruk te geven, als deze voorstelling is opgevat en geschilderd, achten wij haar een sieraad der expositie.

Wij willen den heer van Trigt, na zijne historische schilderij te hebben genoten, geene al te strenge rekenschap vragen van den lust die hem schijnt aangewaaid te zijn om zijne krachten in een geheel ander genre te beproeven. Daarenboven biedt zijn *Schoone herfst-dag in de omstreken van Antwerpen* te veel sporen aan van conscientieuze studie naar de natuur, dan dat men hem dien uitstap op vreemd terrein ernstig zou kunnen verwijten.

Liever worden wij er echter heengevoerd door Simon van den Berg, die ditmaal eene serie van vier schilderijen exposeert. *De vier jaargetijden*, met aanhaling uit het libretto tot Haydn's bekend Oratorium van de regels:

„ Verblüheth ist dein kurzer Lenz.
Erschöpft dein Sommer kraft.
Schon welkt dein Herbst dem Alter zu.
Schon nah't der bleiche Winter sich.
Und zeiget dir das offne Grab.”

De beide laatste uitgezonderd, moeten deze regels, onzes inziens, alleen in den catalogus zijn aangehaald als resumé van het dichtstuk, waarop van den Berg zich heeft geïnspireerd: want likbaar hebben hem meer de hoofdmomenten, of wil men liever: eenige passages, uit de verschillende gedeelten van het libretto voor den geest gestaan bij het ontwerpen der compositiën. Hoe 't zij, die compositiën zijn met zuiver en warm gevoel opgevat en hoogst verdienstelijk, met zorg en degelijkheid natuurzin uitgevoerd. De lente, wanneer de grond wordt voorbereid om het zaad te ontvangen en de ossen de ploeg door de voren trekken, terwijl de hoopvolle landman haar zingend en fluitend volgt; de zomer, wanneer de brandende zon schier loodregt op akker en weide valt en het aemchtig landvolk zich eene wijle van noodzakelijke rust gunt van den afnattenden arbeid des oogstes; de herfst, wanneer de felle honden het edele herf rusteloos voortjagen over de vale heide en door de geele en bruine bosschen, — ziedaar drie momenten door van den Berg aan het gedicht ontleend en goed weergegeven. Men kent de degelijke eigenschappen van zijn penseel, zijn streven naar eenvoudige natuurwaarheid, naar kracht van koloriet, naar diepte en afstand in zijne voorstellingen. Die eigen-

schappen en dat streven, zij hebben zich ditmaal gehuwd aan eene opvatting, welke de dichtelijke beschrijving in het libretto alle regt doet wedervaren, en er is een goed geheel uit ontstaan. Beter nog zou onzes inziens dat geheel zijn geweest, wanneer tusschen de *Lente* en den *Zomer* meer verschil van lokalen toon ware behouden. In het voorjaar zijn vormen en tinten in de natuur minder geprononceerd, dan wanneer in den zomer alles tot volle ontwikkeling is gekomen. Zoo zou ook in de *Herfst* het landschap wellicht iets graauwer moeten zijn. Tegenover deze aanmerkingen besluiten wij met een woord van warme sympathie voor de uitmuntende opvatting van den *Winter*. Een kerkhof, met sneeuw bedekt, — de kalme rust van al het lijden en strijden des levens onder het statige lijkleed der natuur: een ruïne. — de herinnering aan voorbijgegaane grootheden, aan het vergankelijke van alle menschelijk streven en doen: daarachter de gloeiende tinten der ondergaande zon, — weemoedig maar tevens vertroostend symbool, want terwijl hier het levenwekkende licht onder de kimmen zinkt, verrijst het in andere oorden als de heraut van een nieuwen en schoonen dag. Wat dunkt u, behoeven wij nog woorden van lof te voegen bij die, waarin wij de indrukken trachten weer te geven voor deze schilderij ontvangen?

Martinus Kuytenbrouwer te Brussel is ontzeggen-gelijk een schilder van talent, maar wanneer wij zoo even hebben stilgestaan voor eene kunst, die gemeo-delijk is in opvatting en zich van natuurlijke middelen bedient om deze uit te drukken, moeten ons dan de schilderijen, welke hij hier heeft geëxposeerd, vooral *Het woud* en *De speurhonden*, niet vreeselijk gezocht wat de gedachte betreft, en pretenties van uitvoering toeschrijven? Toch is er veel schoons in deschildering van die reuzenstammen en die ijzervaste wortels in *Het woud*, maar de paarsche kleur in het bovengedeelte der schilderij bederft veel. Beter bevelen ons de schilderijen van zijn stadgenoot L. Rohbe, ook al bleven wij niet blind voor zekere gemaniëerde oppervlakkigheid in zijne *Kudde schapen in de Kempen bij naderenden regen*. Daar is eene breedheid in de behandeling, eene eigenaardigheid van koloriet in deze talentvolle voorstelling, waaraan een beter licht, dan waarin wij haar zagen, en vooral eene enigzins lagere plaatsing meer regt zou hebben doen weêrvaren.

aangevoerd en overgebracht naar het atelier van den heer J. Strackee, wien de vervaardiging daarvan is opgedragen. Wij mogen thans met grond verwachten, dat de kunstenaar binnen een jaar met zijne taak gereed zal zijn, daar de ruwste massa reeds afgenomen is en de grondvormen bereids aangewezen zijn.

Naar wij van deskundigen vernemen, is het marmer van eene zeldzame schoonheid en zulks zal er voorzeker toe bijdragen om de waarde van het geheel aanmerkelijk te verhoogen.

Met zekerheid kunnen wij berichten, dat het gerucht dezer dagen verspreid, als zoude dr. J. Holwerda aangezocht zijn voor de betrekking van directeur van het Zendinghuis te Rotterdam, van allen grond ontbloeit is. Wij deelden reeds mede, dat dr. G. H. Lamers voor die betrekking beroepen is. Wij kunnen daaraan toevoegen, dat deze dit beroep in ernstige overweging neemt.

Zelden zagen wij eene zoo fraaie verzameling van dames-handwerken en andere voorwerpen van kunst en smaak bijeen, als thans in de ruime benedenzaal van den Schouwburg op den Coölsingel is tentoongesteld. Zoo als onze lezers bekend is, wordt daar namelijk van heden af gedurende acht dagen de tentoonstelling gehouden der ongeveer 900 prijzen, welke verloting in den loop dezer maand zal plaats hebben en de opbrengst waarvan strekken zal tot instandhouding en meerdere uitbreiding der Vereniging van de H. Elisabeth te Rotterdam, ten doel hebbende het bezoeken en ondersteunen van arme zieken.

De zaal van den Schouwburg, prijkkende met dat tal van fraaie voorwerpen, levert een zeer bekoorlijk geheel op, wat vooral te danken is aan de goede inrigting en keurige schikking, door de dames welke zich wel niet die taak hebben willen belasten en zich daarvoor vele moeite getroosten, terwijl zij bij de vervulling dier taak loffelijk werden ter zijde gestaan door de heeren Tijssen, die het timmerwerk deed de volvoeren: Krielen, die voor het decoratief en de daarstelling der trofeën zorg droeg, en van Leeuwen, die door het aanbrengen van frisch groen en fraaie planten en bloemen ook niet weinig bijbragt om de zaal in feestdonsch te steken.

Terwijl wij een bezoek aan deze tentoonstelling allezins aanraden, onthouden wij ons van eene breede opsomming der verschillende voorwerpen. Alleen zij gezegd, dat de eereplaats is aangewezen aan twee fraaie porseleinen lampen, eene bijdrage van H. M. de Koningin tot de verloting, een prachtig kanapé-kussen, door H. K. H. Prinses Hendrik der Nederlanden toegezonden, en verschillende gouden en zilveren voorwerpen, voor een groot deel geschenken van den heer van Gastel. Bijzonder wordt de aandacht ook getrokken door eene lust-waande van groen, te midden waarvan eene pop is geplaatst, omgeven door haar toilet, zoo rijk en keurig, dat menige kleine in rijkdom en fraaiheid van toilet verre bij deze pop moet achterstaan; deze prijs werd ingezonden door twee dames die alles zelve hebben bewerkt. Verder wordt het oog bijzonder geboeid door een prachtig bewerkte stoel, verschillende tafeltjes, tal van schoone kanapé-kussens enz. Door de verschillende Roomsche-Katholieke weeshuizen is mede een groot aantal voorwerpen ingezonden. Eindelijk wijzen wij nog op verschillende platen en boekwerken.

Wij eindigen deze korte mededeeling met de herinnering, dat de tentoonstelling slechts korten tijd geopend blijft, weshalve men een bezoek aan dezelve vooral niet moet uitstellen.

Heden morgen werd uit den Boezem alhier het lijk opgehaald van de weduwe S.: vrees voor de gevolgen van een geringen diefstal schijnt haar tot deze wanhopige daad gebragt te hebben.

Wij vernemen dat Z. M. het personeel van de geneeskundige dienst der landmagt met 20 officieren van gezondheid heeft vermeerderd, alsmede het personeel van de militaire veterinaire dienst met een paardenarts der 3de kl. tot aanvulling van het Limburgsch Bondscontingent.

De Staats-Courant deelt mede, dat Z. M. bewijling heeft verleend tot oprigting te Oudenbosch van de Oudenbossche Gaz-verlichting-Maatschappij.

Beroepen: tot predikant bij de Hervormde gemeente te Beets (cl. Edam) de kandidaat J. H. Tijl.

— Ll. vrijdag is de bliksem geslagen in de woning van den tuinier P. Goeijenbier, te Hondsdoordijk, waardoor het gebouw aan alle hoeken in brand werd gestoken. In den tijd van twee uren was men de vlammen meester. De inboedel is gered en geborgen, maar de woning is grotendeels uitgebrand. Eene arme aldaar inwonende oude vrouw heeft echter haren geheelen inboedel verloren.

— In de streken van Goedereede is sedert eenige dagen wederom de ziekte in de aardappelplant waargenomen en voornamelijk in de winter-aardappelen; de knol is echter nog niet aangestoken.

— Men verneemt dat onder de studenten van de Koninklijke Akademie te Delft het plan bestaat om een leeuuseum op te rigten, dat uit hun midden reeds eene commissie, belast met de daarstelling ervan, gekozen is, en dat die commissie, na intekeningslijsten bij de studenten te hebben doen circuleren, ook bij de ingezetenen van die stad medewerking verzoekt. Dit leeuuseum zou zich geheel op Indisch terrein bewegen, en daarom juist in eene stad als Delft geheel te huis behooren.

— In de ll. vrijdag gehouden zitting van den Gemeenteraad te Gorinchem is behandeld het rapport van de speciale commissie in zake het voorstel van Burgemeester en Wethouders van Rotterdam dd. 10 november 1858, tot opheffing van het tusschen Gorinchem en Rotterdam bestaande beurtverdrag. De Voorzitter stelde voor, om overeenkomstig dit rapport en de conclusie van dat, dd. 6 april ll. het beurtverdrag tusschen de gemeente en Rotterdam op te zeggen, welk voorstel met 7 tegen 5 stemmen werd verworpen.

— Gisteren namiddag ten vier ure ontstond brand te Sloterdijk in eene particuliere woning, naast die van den burgemeester. Beide percelen werden dadelijk eene prooi der vlammen; hetzelfde lot trof het huis van den gemeente-ontvanger. Vervolgens verspreidde de brand zich zoo hevig, dat het gezamenlijk aantal huizen, dat in de asch is gelegd, meer dan twintig bedraagt. De brandspuit van het station der Hollandse IJzeren Spoorweg-Maatschappij was het eerst aanwezig: ook uit Amsterdam is bereidvaardig hulp verleend. Des avonds ten half tien ure was men den brand meester.

— Men verneemt dat, bij gelegenheid van de viering van den geboortedag van H. M. de Koningin, de eerste steen zal worden gelegd aan het nieuwe marinedok te Willemsoord, aan het Nieuwe Diep. De werkzaamheden aan dit dok worden naar wensch voortgezet; de vloer is geheel in orde, en al de moeilijkheden zijn overwonnen.

— Van de gegadigden tot aanneming der gazverlichting te Goes, die zaterdag waren opgeroepen tot indiening hunner inschrijvings-bijetten, voldeden slechts twee aan die uitnoodiging. De bepaling was de gemeente te verlichten met 84 lichten voor 25 jaren. De minste inschrijvers waren de heeren C. Verloop en Zn., te Utrecht, door waterstofgaz, voor f 1644 s jaars.

— Ll. zondag nacht barstte aan de Hershestraat, te Udenhout, in de woning van den landbouwer J. Verhoeven, een hevige brand uit, die zich zoo spoedig verspreidde dat de bewoners nauwelijks in staat waren zich te redden. De geheele woning was weldra met al wat zich daarin bevond in de asch gelegd, en een paard en eene koe zijn daarbij omgekomen. Deze woning was nieuw opgebouwd, daar de vorige, nauwelijks een jaar geleden, mede door brand is vernield, bij welke gelegenheid de vrouw van Verhoeven jammerlijk is omgekomen. Naar de oorzaak van den brand wordt een nauwkeurig onderzoek gedaan.

— De wagenmaker van Beek, te Apeldoorn, die een rijtuig vervaardigt, dat naar 's mans bewering door eigen beweegkracht zal worden gedreven, met de snelheid en het vermogen der locomotief, zoowel in zand- als op grind- en straatwegen, heeft dezer dagen de eer genoten Z. M. in zijne werkplaats te zien.

— Blijkens bericht van Zr. Ms. Consul-Generaal te Genua is door de Sardijnische Regering verklaard, dat steenkolen door haar niet als oorlogs-contrabande beschouwd worden.

Kunstnieuws.

Voorstelling van Mevr. Ristori te Rotterdam.

Met bijzonder genoegen vernemen wij, en zullen ook onze lezers vernemen, dat men ook te Rotterdam zich mag verheugen in het vooruitzicht van de beoemde en geveride Ristori te zien optreden.

Op maandag den 27 dezer zal Adelaide Ristori, de geniale Italiaansche toneelkustenaar, in onzen schouwburg optreden en wel in het karakter van Medea, in het treurspel van dien naam van den Franschen dichter Ernest Legouvé, naar de vertaling van Jozef Montanelli.

Wanneer wij de beminnaars der hooge treurspelkunst, die zich ongetwijfeld bejiveren zullen de schoone gelegenheid aan te grijpen, een zeldzaam kunstgenot durven voorspellen, dan hebben wij daarbij het voorrecht van niet alleen op den lof en de getuigenis van anderen af te gaan. Ofschoon die lof van bevoegde beoordeelaars afkomstig is, en ofschoon die getuigenis eenstemmig door schier geheel Europa is afgelegd, heeft wellicht het bescheiden oordeel van een warmen voorstander der tragische kunst, die Ristori met eigen oogen heeft zien optreden en met eigene ooren heeft gehoord, op dit oogenblik, zoo al niet veel waarde, althans *de mérite de la propos.* Wij zagen dan de rijk begaafde kunstenaar in den titelrol van het treurspel Myrrha van Alfieri. — een stuk, welks wonderlijke zamenstelling, maar vooral welks, alle gevoelens van zedelijkheid kwetsende, intrigue, door slechts enkele verdiensten wordt opgewogen. Wij zagen haar in het bijna onmogelijke karakter van eene dochter, die eene vreeselijk misdadige liefde voedt voor haren vader, en wij zagen haar dit karakter weergeven met eene fijnheid en kieschheid van opvatting, met eene uitdrukking van radelooze, maar door schier bovenmenscheijk geweld bedwongene, hartstogt, die ons nu eens de tranen uit de oogen perste, dan weder deed rillen.

Welke middelen haar daartoe ten dienste stonden? Een gelaat, waarvan de uitdrukking afwisselde van de innigste teederheid tot de diepste smart en de heftigste opwinding; gebaren, welke die uitdrukking ondersteunden met zuidelijken (en daardoor wellicht voor ons, koelbloediger bewoners van het Noorden, wel wat al te heftigen) gloed; eene stem vooral, die alle graden en soorten van menscheijk aandoening uitdrukte, zelfs waar men de woorden niet altijd verstond.

Ofschoon wij mevrouw Ristori in het dus genaamde klassieke treurspel zagen optreden en ook thans nog haar repertoire uit klassieke stukken bestaat, zullen velen het haar spel, hare opvatting en stijl kunnen aanzien, dat zij zich aanvankelijk in de romantische school heeft gevormd en ontwikkeld en dat zij iets van de vrijheid, welke deze kenmerkt, naar het klassicisme heeft overgebragt.

Dit was dan ook het groote verschil, voor zoover wij ons den indruk kunnen herinneren, door het spel der beide groote kunstenaressen op ons te weeg gebragt, tusschen Rachel en Adelaide Ristori. Daar het klassicismus in zijne schoonste, verhevenste uitdrukking, maar zich tot in de kleinste details aan zijne wetten bindende; hier het klassicismus opgenomen in een romantisch gevormden geest.

Het treurspel van Legouvé, waarin mevrouw Ristori zal optreden, staat, wat letterkundige en poëtische verkiezenste betreft, verre boven Alfieri's Myrrha. Toch hebben wij, dat het succes van den eersten avond een tweede optreden van mevrouw Ristori, en dan liefst als Phedra of als Maria Stuart, mogelijk zal maken. En dan nog één wensch, in het belang van zeer velen. Te Parijs waren de stukken, waarin de kunstenaar optrad, verkrijgbaar met den Franschen tekst nevens den Italiaanschen gedrukt. Wij hopen dat dit voorbeeld hier zal gevolgd worden, want ofschoon de velen die geen Italiaansch lezen, menig woord, wanneer het door de kunstenaar wordt uitgesproken, als bij ingevening zullen verstaan, zoo is het toch wenschelijk, al ware het slechts om de nevenrollen, dat men in de gelegenheid zij het stuk en de vertaling vooraf te lezen en met elkander te vergelijken of ze bij de uitvoering te kunnen volgen.

Mogt Adelaide Ristori, markiezin Capranica del Grillo, eenmaal het sieraad der Italiaansche toneelen, thans nog de trots van geheel Italië, ook in Nederland gene ontvangst vinden, haar uitstekend talent waardig!

Burgerlijke Stand.

ROTTERDAM den 15 Junij.

OVERLEDEN: P. Beugels, wedr. van Y. van den Handel, 55 j. — W. C. Roelen, d., 2 d. — J. M. van Eysen, wed. A. Zuidmuller, 77 j. — A. M. van Wee, d., 3 m. — D. Bottenberg, vrouw van J. B. Tiggeelove, 31 j. — M. van Hooft, wed. A. van Giesen, 85 j. — A. M. van Meerendonk, d., 7 j. — A. Oosterveld, d., 5 j. — L. J. E. de Kort, d., 4 m. — H. de Post, z., 1 m. — C. Barendse, d., 1 j. — W. A. M. Haaksma, z., 4 m.

BEVALLEN: R. van Eyl, geb. van Hertzfeld, levenl. d. — C. M. Bergmans, geb. Schwerzel, z. — A. Schallenberg, geb. Verhoeven, z. — B. E. Scheepers, geb. Ponsen, z. — E. Spier, geb. de Sterke, z. — D. Kagenaar, geb. Lutsenburg, d. — C. A. Kok, geb. Ephraim, z. — J. H. Roelen, geb. Friesen, d. — G. Gaal, geb. Nielen, z. — J. de Blij, geb. van Beek, d. — E. A. P. L. S. van Vollenhoven, geb. van Vladeracken, z. — A. Bekker, geb. Beunderman, d. — J. M. de Wilde, geb. Kok, z. — G. Muus, geb. Brakexhoofden, z. — G. de Milde, geb. van Halteren, d. — M. Hemke, geb. de Bruyn, d. — F. C. M. Rip, geb. van der Linden, z. — H. C. Steevens, geb. Plasmeijer, d. — J. Beaujean, geb. van Bostel, d. — H. C. van der Zwan, geb. Goudappel, z. — M. G. van der Schaft, geb. Contze, d. — M. Oudshoorn, geb. Vonk, z. — J. M. Saleminck, geb. Spat, d. — S. M. Labberté, geb. Krever, z. — W. de Krou, geb. van den Hoek, d. — M. J. van der Linde, geb. van Bart, z. — C. M. M. Stoopendaal, geb. Westerman, d. — A. Twigt, geb. Groenewegen, z.

GEHUWED: A. J. Kerkmans, jm., 26 j., met A. de Vries, jd., 32 j. — A. van den Akker, weduwen, 40 j., met J. C. E. Gluvers, wed. M. Looye, 43 j. — A. M. van der Pluym, jm., 38 j., met P. E. Elie, jd., 36 j. — P. Post, weduwen, 58 j., met M. Rutten, jd., 32 j. — P. Wels, weduwen, 26 j., met J. Ritman, jd., 22 j. — J. Proost, weduwen, 34 j., met K. van der Lek, jd., 26 j. — H. A. Schadee, jm., 24 j., met J. H. Brouwer, jd., 22 j. — C. L. Daniels, jm., 35 j., met J. C. Klein, jd., 33 j. — L. H. Vries, weduwen, 38 j., met M. E. Haslinghuis, jd., 32 j. — F. J. Dupont, jm., 28 j., met J. W. L. Dames, jd., 24 j. — T. de Sain, jm., 37 j., met A. C. IJsendijk, jd., 28 j. — A. H. Ingenool, jm., 29 j., met P. Don, jd., 29 j. — A. van der Meer, jm., 28 j., met M. C. Bakkers, jd., 32 j. — W. C. Recourt, jm., 36 j., met H. Kraaivanger, jd., 37 j.

OPENBARE VRIJWILLIGE VERKOOPINGEN, IN HET NOTARISHTUIS TE ROTTERDAM, Woensdag den 15 Junij 1859: Een Huis enz., Oost-Molenstraat, 12/319; trek. f 5550, daarboven f 200, verkocht.

Cargalijsten. Rotterdam.

BATAVIA, Jason, Lourens. — 13,500 pic. Koffij, 500 pic. Tin en 100 pic. Rotting, NHM.

BATAVIA en TJILATJAP, Koning en Vaderland, van Bruggen. — 7100 b. Koffij, 2555 krans. Suiker, 469 k. Indigo, 678 blokk. Tin en 502 boss. Bindrotting, NHM.

BALTIMORE, Isabella C. Jones, C. Woodburn. — 193 v. Tabak, Bus en de Critter; 98 v. dito, Mees en Moens; 50 v. dito, P. J. v. d. Schriek en Co.; 30 v. dito, H. D. van Hoogstraten; 26 v. dito, Gebr. Nottebohm; 25 v. dito, Eyken Sluyters en van Santen; 100 v. dito, E. C. Ruys; 28 v. dito, Kreglinger en Co.; 30 v. dito, J. Bonke en Zn.; 144 v. dito en 8300 Duigen, Böninger, Kramer en Co.; 256 z. Schors, Cramerus en Co.; 244 v. Tabak, Order.

NEW-YORK, Skuldo, F. Knutsen. — 200 v. Harst, A. T. Silling en Co.; 150 v. dito en 75,600 st. Duigen, Order.

NEW-ORLEANS, Charlemagne, Browne. — 200 b. Katoen, NHM.

Schiedam.

BATAVIA, SAMARANG en PROBOLINGO, Hester Adriana, C. Strang van Hees. — 5400 pic. Koffij, 11,203 pic. Suiker, 600 pic. Tin en 200 pic. Rotting, NHM.

Amsterdam.

LONDEN, Diana (st.). — 35 k. Thee, L. Hoyack en Co.; 30 b. Tabak, W. Lehman; 12 k. Koopm., Pott en Hagen; 972 z. Oliezaad, 26 k. Thee en 2 pijp Wijn, Order.

Gepraald:

Den 26 april, op 1° NB. en 27° WL., Antonia Petronella, A. Vorendijk, van Amsterdam n. Batavia.

Den 4 junij, bij Kaap St. Vincent, de Ned. schoener Martina Adriana, kapitein L. van 't Hoff, v. Amst. n. Napels.

Door kapit. de Haan, van Koningsbergen in 't Vlie binnen:

Den ..., op de hoogte van Skagen, Margaretha, Kwint, v. Rotterdam n. St. Petersburg.

—o—

14 junij. De wind te Falmouth N. en te Deal O.

—o—

Aangek. Passagiers.

Te Brouwershav., van Batavia, per Jason, de heeren J. E. v. d. Smisen, kolonel, chef der milit. adm.; H. J. v. d. Plas, president der Weeskamer, met echtg. en drie kinderen; J. Groll, directeur der telegrafie, met echtg. en twee kind.; A. W. P. Weitzel, kapit. der inf., met echtg. en kind; Jones, kapit. ter koopvaardij, met echtg. en kind; E. H. Boom, luit. ter 1ste kl., met echtg. en kind; H. J. van der Horst, P. J. Renders, en mevr. de wed. Sijthoff met drie kinderen.

—o—

Rivierberigt.

Rotterdam. Hoog water 16 junij: late getijde 4 ure 8 min.; 2de getijde 4 ure 32 min.

Arnhem. Waterhoogte 13 junij 2,60 el, en 14 junij 2,80 el.

Keulen. Rivierhoogte 14 junij 13 v. 9 d. Rijn.

Scheepstijdingen.

Brouwersh. Aang. 15 junij Zwerver, Schuth, Triest (opgezeild n. Rott.) Haabet, Christensen, Noorwegen (opgezeild n. Dordt) Vertrrokken. Charlemagne, Brown, Hellevoet Johanna Maria, Wilhelmie, Batavia Japan, Muller, dito Maria Elizabeth, Jonker, dito (W.N.W., stil — W.) Hellevoet Aang. 15 junij Odilia Margaretha, Hazelhoff, Batavia Immanuel, Berg, Holmstrand Herstelling, Duiven, Libau Charlemagne, Brown, Brouwershaven Vertrrokken. 15 Earl of Auckland (st.), Londen (Z. W. — W. Z. W.) Brielle Aang. 15 junij Concordia (st.), Londen Delphin, Mérol, Faaborg Vertrrokken. 15 Norfolk (st.), Goole Eider (st.), Hartlepool Seahorse (st.), Hull (W. Z. W. — W.) Maassluis (N.W.) Vertr. 15 junij Familien, Husander, Hartlepool Degisteren vertr. schepen zijn buiten geankerd. Amsterdam Vertr. 14 junij Baron Forstner van Dambenoy, Kruijmel, Batavia 15 Beerta Sehuringa, Vegter, Maltaen Corfu Texel (WNW-NW) Aang. 14 junij Senior, Swart, Banjoewangie Captain, Lamb, Sunderl.

Heiko Prins, Prins, dito Jetskalina Wija, Doornbos, dito Karsina, Waterborg, dito Geertina, Meijer, Koningsbergen Fnheden, Christophersen, Namsos Terschelling Aang. 11 junij Wessellina, Engelina, Tappe, Bremen (als bijlegger) Zierikzee Aang. 12 junij James, Marsh, Newcastle 13 Gabrielle, Daniel, la Roche Bernard n. Rotterdam Hebe, Mabb, Liverpool n. Dordrecht Heligan, Trevena, Liverpool Vlissingen Aang. 9 junij Superb, Dahlia, Charleston 13 Bloomer, Kraeft, Buenos-Ayres —o— New-Orleans Aang. 25 mei Danube, Golding, Amsterdam Philadelphia Aang. 31 mei Gezusters, Visser, Amsterdam Ibralla Aang. 3 junij Anna, Venema, Antwerpen Venetië Vertr. 8 junij Vliet, Engelsman, Londen Marseille Aang. 9 junij Bérénice (st.), Bakema, Genua Oporto Vertr. 5 junij Johanna, Kranenborg, Swansea Vigos Uitgeklard 4 junij Adriana Sophia, Bakker, Triest St. Nazaire Aang. 10 junij Prophète, Guérin, Soerabaja Rouaan Aang. 11 junij Jacoba, Muntendam, Amst.

Vertrrokken. 10 Cornelia, Schep, Liverpool. Dublin Vertr. 13 junij Jantina, de Vries, Liverpool Liverpool Aang. 12 junij Hendr. Jan Nassau, Roelfsema, Trebisonde 13 Thetis, Bertrand, Alexandria (E.) Johannes Voogd, Malaga In lading. Aukjen, Teensma, St. Petersburg Uitgeklard. Berendina, Bossinga, dito Cardiff Vertr. 11 junij Martha Alida, Karst, Barcelona Bij Gloucester Aang. 13 junij Robert, Scholtens, Ibraila Jersey Aang. 10 junij Berendina Huges, Bekkering, Amst. 12 Seabird, Nuttall, Rott. Brixham Vertr. 13 junij Exile, Westcott, (v. Rott.) Cardiff Goudstaart Gepass. 9 junij Aaltje Maathuis, de Vries, Venetië n. Londen Weymouth Binneng. 13 junij Factor, Fowler, Liverpool n. Dordt Portland Gepass. 8 junij Hendrina, Pompe, Shields n. Hong Kong (alles wel aan boord.) Wight Gepasseerd 6 junij Calypso, Nollas, Amst. n. Soerabaja Portsmouth Gepass. 13 junij Estafette, Rietveld, Bombay n. Amst. Deal Gepass. 13 junij Atalante, Beckering, Amst. n. Messina Londen Uitgekl. 13 junij Aukjen Gepkelina, Duintjer, Elseneur Gravesend Aang. 14 junij Charlotte, Humphries, Rott.

Hull Aang. 12 junij Martha Gialts, Westerborg, Groning. Sunderland Aang. 12 junij Salisbury Harrison, Hall, Amsterdam Shields Aang. 13 junij Joh. Margaretha, Wijnstok, Leith Vertrrokken. Alberdina, Harlingen Edgar, Rotterdam Princess Victoria, dito Alderman, Dordt Grangemouth Vertr. 13 junij Gezina Hendrika, v. Wijk, St. Petersburg. Gezina Mensinga, Pot, dito Dundee Aang. 11 junij Twee Gebroeders, de Boer, Harlingen Hamburg Aang. 12 junij Anna Sophia, de Roth, Amst. 13 Therese, Gerckens, Zaandam Vertrrokken. 11 Concordia, v. Zanten, Newcastle Op de Elve Aang. 12 junij Andreas, Huisman, Amsterdam Antina, Bartels, dito Bremerhav. Vertr. 11 junij Pietronella, Brouwer, Koningsb. Pillau Aang. 12 junij Geertruida Femina, Bakker, Rotterdam Carl Victor, Andersson, Dordrecht Vertrrokken. 11 Belina, Jager, Londen Jeltina, Scherpier, Dundee Alida Petronella, Potjewijld, Leith Margaretha, de Groot, Rouaan Anja Sietzia, Huisman, Drontheim 12 Doethea Christina, v. Weerden Poelman, Boston

Middel, Kopenhagen Christinestad Aang. vóór 28 mei Emilie, Gundersen, N. Diep Merwestroom, de Goede, Dordt. Gothenburg Aang. 8 junij Jacob Synes, Schut, Amst. Kopenhagen Aang. 11 junij Zwaluw, Schut, St. Petersburg Erstina Alida, de Vries, dito (beiden vertr. n. Amst.) Tonningen Gepass. 9 junij Jantina Margrieta, Net, Dordt n. Dantzig Elschela, Albers, Amst. n. Flensburg —o— Douvres 13 junij. De Belgische schoener Maria, kapit. Norman, van Requejada naar Antwerpen, is op 7 mijlen afstands van deze haven lek geworden en gezonken, doch het volk gered en alhier aangebragt. Liverpool 12 junij. Het schip Pleiades, den 14 mei met katoen van New-Orleans naar Queenstown vertrrokken, is op zee verbrand, doch het volk gered. Havre 12 junij. Eene boot, heden morgen van Caen alhier aangekomen, rapporteert, dat twee mijlen N. van Dives, gezonken is eene Ned. schoenerbrik, op 6 vadem diepte bij laag water, vermoedelijk in den nacht van ll. vrijdag op zaterdag. Niemand bevond zich aan boord. De boot is er gisteren twee uren bijgebleven, heeft eenige zeilen, de bram, een eind ketting en eene vlag geborgen. Van het schip waren alleen de masten boven water. De tuigagescheen nieuw te zijn; op een der zeilen stond met zwarte letters: Amsterdam.

Gedruckt en uitgegeven bij
G. en C. A. van Reyn,
te Rotterdam.